

РЕШЕНИЕ

№ 11393

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в
публично заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **6868** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Авторесурс“ ЕООД, чрез адв. Т. П., срещу отказ на директора на ОП „СУОИ“ при [община], обективиран в писмо с изх. № 14/05.06.2025 г.

С молба от 09.12.2025 г. процесуалният представител на жалбоподателя уточнява, че оспорва отказ за издаване на разрешение за ползване на 1 брой платено паркомясто „Служебен абонамент“ на [улица], издаден от комисията, назначена със заповед на кмета на [община].

Твърди се в жалбата и в молбата уточнение, че отказът е незаконосъобразен, като постановен при липса на компетентност, неспазване на установената от закона форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните норми и при несъответствие с целта на закона. Сочи се, че съгласно чл. 8, ал. 4 от Наредба № 23 от 30 юни 2023 г. за условията и реда за платено и безплатно паркиране на пътни превозни средства на територията на [населено място] (Наредба № 23) „при възможност“ може да се въвежда режим на платено паркиране „Служебен абонамент“ с достъп за паркиране на места за настаняване клас А, съгласно чл. 3, ал. 2, т. 1, б „а“ от Закона за туризма, след заплащане на предвидената такса. Подчертава се в жалбата, че нито в Наредбата, нито в друг нормативен акт на [община] не са посочени критериите, които да обуславят наличие или липса на възможността по чл. 8, ал. 4 от Наредба № 23. Сочи се, че през 2024 г. [община] не е одобрила нито един „Служебен абонамент“ на [улица]. Според жалбоподателя дружеството е ощетено за сметка на живущите на [улица], които са получили паркоместа в противоречие на изискванията на чл. 14, ал. 3 от Наредба № 23. Твърди се, че „Авторесурс“ ЕООД е търговец, осъществяващ търговска дейност на територията

на [община], като отнемането на възможността за ползване на паркомясто пред семейния хотел се отразява негативно на дейността на дружеството, което търпи загуби от отлива на клиенти в сравнение с 2022 г. и 2023 г. Наред с това се твърди, че мястото е необходимо и за товаро-разтоварителната дейност на обекта. Искането към съда е да се отмени решението на комисията, обективизирано в протокол от 14.05.2025 г.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. В представени по делото становища се излагат подробни съображения за законосъобразността на постановения отказ. Изтъква се, че съгласно издаденото временно удостоверение № 131-А/04.06.2025 г. на кмета на [община], стопанисвания от дружеството семеен хотел „С.“ е обект по чл. 3, ал. 2, т. 1, б. „б“ от Закона за туризма, поради което не попада в категорията „места за настаняване клас А“ по чл. 3, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за туризма, които са уредени в чл. 8, ал. 4 от Наредбата. Според ответника, въпреки че хотелът е категоризиран по Закона за туризма, той не попада в приложното поле на изискването за „клас А“, което лишава жалбоподателя от правно основание за предоставяне на временно паркомясто. Изтъква се, че възможност за предоставяне на паркоместа на [улица] не е налице, тъй като за улицата са подадени значителен брой заявления от местни жители-собственици или наематели на жилища с постоянен или настоящ адрес.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява.

Административен съд- София град, като взе предвид изложените от страните доводи и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна :

Административното производство е образувано въз основа на подадено на 02.04.2025 г. заявление от „Авторесурс“ ЕООД до директора на ОП „СУОИ“ при [община] с искане за разрешение за режим на платено паркиране на ППС „Служебен абонамент“ за ползване на имот общинска собственост, за обособяване на 1 брой служебно паркомясто за срок от 6 месеца, с адрес: [населено място], [улица], пред семеен хотел „С.“ Към заявлението е представен договор за наем и анекси към него видно от които дружеството „Авторесурс“ ЕООД е наемател на семеен хотел „С.“. На 02.06.2025 г. от дружеството е подадена молба до директора на Център Градска мобилност с искане за ползване на 1 брой паркомясто „Служебен абонамент“. ОП „СУОИ“ при [община]

Със заповед № РД-16-365/24.03.2025 г. на кмета на [община] е сформирана комисия, която да отговаря за разглеждането на заявленията по чл. 11, чл. 16 и чл. 23 от Наредба № 23, като с т. II от заповедта се възлага на комисията на основание чл. 12 да извърши преценка на подадените заявления и да издаде Разрешение или Отказ за временно и възмездно ползване на съответните паркоместа с режим платено паркиране „Служебен абонамент“ и в случай на отказ по подаденото заявление комисията да състави протокол, в който изрично да бъдат посочени мотивите за отказ. В случая комисията в съответствие с възложените ѝ правомощия по чл. 12 от Наредба № 23 се е произнесла с отказ, обективизиран в протокол от 14.05.2025 г., и който протокол е връчен на жалбоподателя с писмото на директора на ОП „СУОИ“.

От представения по делото протокол от 14.05.2025 г. се установява, че комисията е разгледала заявление № 30-4414-1 от 02.04.2025 г. за ползване на режим за платено паркиране „Служебен абонамент“, подадено от „Авторесурс“ ЕООД, като е взела решение за отказ. Комисията се е мотивирала с това, че семеен хотел „С.“ не попада в обхвата на чл. 3, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за туризма, както и че не отговаря на условията на чл. 8, ал. 4 от Наредба № 23. С писмо от 05.06.2025 г. дружеството е уведомено, че няма възможност за предоставянето на ползването на платено паркиране „Служебен абонамент“ във връзка с постъпила молба от 02.06.2025 г. и заявление от 02.04.2025 г. С писмото се прилага и препис от протокола на комисията, назначена

със заповед на кмета на [община].

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадено от лице с правен интерес и срещу акт, с който се засягат правата и законните интереси на дружеството.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 12 от Наредба № 23 за условията и реда за платено и безплатно паркиране на пътни превозни средства на територията на [населено място] (Наредба № 23) кметът на [община] може да упълномощи със заповед други лица да разгледат заявленията и съответно да издадат Разрешение или Отказ за временно и възмездно ползване на съответните паркоместа с режим платено паркиране „Служебен абонамент“. Оспореният акт е издаден от компетентен орган – нарочна комисия, назначена със заповед № РД-16-365/24.03.2025 г. на кмета на [община], на която са възложени правомощията да разгледа подадените заявления по реда на Наредба № 23 и съответно да издаде разрешение или да постанови отказ за временно и безвъзмездно ползване на паркоместа с режим на платено паркиране „Служебен абонамент“.

Не се спори между страните, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че „Авторесурс“ ЕООД е наемател на семеен хотел „С.“, находящ се в [населено място], [улица], и туристически обект с места за настаняване клас Б по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1, б „б“ от Закона за туризма.

Условията и реда за платено и безплатно паркиране и контрол на достъпа в определени зони на територията на [населено място] са уредени в Наредба № 23, като в чл. 8 е уреден режимът на платено паркиране на ППС-„Служебен абонамент“.

В чл. 8 от Наредба № 23 са предвидени три хипотези на режима за платено паркиране „Служебен абонамент“, като в ал. 1 се урежда режим за търговци, по смисъла на Търговския закон, лица упражняващи свободна професия, нотариуси и частни съдебни изпълнители, ал. 2 за лица, които са собственици, ползватели и/или наематели на нежилищни имоти, в които се извършва търговска дейност, ал. 3 за лечебни заведения по Закона за лечебните заведения, и ал. 4 на места за настаняване клас А по чл. 3, ал. 2, т. 1, б „а“ и за обекти по смисъла чл. 3, ал. 2, т. 2 от Закона за туризма. И в четирите алинеи на разпоредбата на чл. 8 от Наредба № 23 изрично е предвидено, че може да се въвежда режим на платено паркиране „Служебен абонамент“ при възможност. В разпоредбата на чл. 11 от Наредба № 23 е уреден начина на подаване на заявление, органа до когото се подава, и изискуемите се документи. Съгласно чл. 12 от Наредба № 23 след разглеждане на заявленията и при наличие на свободни места, лицата подали заявления получават Разрешение или Отказ за платено паркиране при режим „Служебен абонамент“ от кмета на общината или упълномощени от него лица.

От анализа на горните разпоредби следва извода, че за да се предостави разрешение за платено паркиране „Служебен абонамент“ в хипотезите по чл. 8 от Наредба № 23 е необходимо да има свободни места, което условие изрично е предвидено в чл. 12 от Наредбата. Ето защо съдът намира, че употребената дума „възможността“ в чл. 8 от Наредба № 23 е в смисъл, че за да се издаде разрешение следва да има свободни места. Следователно съгласно Наредба № 23 платено паркиране „Служебен абонамент“ за категорията търговци по смисъла на ТЗ, каквото е и дружеството „Авторесурс“ ЕООД, се предоставя при наличието на свободни места, каквито в случая не са били налице. От анализа на горните разпоредби следва извода, че регламентираната в Наредба № 23 уредба на платено и безплатно паркиране в определени зони дава превес на живущите с постоянен и настоящ адрес пред търговците и собствениците и/или наемателите на туристически обекти. От представената по делото справка с изх. 0 171 от 25.06.2025 г. се установява, че на [улица] са обособени 19 паркоместа, за които са подадени 31 броя заявления от

живущи с постоянен и настоящ адрес и 1 брой за платено паркиране „Служебен абонамент“. При тези данни правилно административният орган е отказал да издаде разрешение за платено паркиране за 1 брой паркомясто, предвид липсата на свободни места на [улица].

Горното обосновава извода, че отказът е правилен и законосъобразен.

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора основателно се явява искането на ответника за присъждане на направените по делото разноски. Оспорващото дружество следва да бъде осъдено да заплати на ответника направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 511.29 евро (1000 лева).

Поради изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София град, 50-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Авторесурс“ ЕООД срещу отказ за издаване на разрешение за ползване на 1 брой платено паркомясто „Служебен абонамент“ на [улица], [населено място].

ОСЪЖДА „Авторесурс“ ЕООД да заплати на [община] сумата от 511.29 евро (1000 лева), представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: